

A Magyar Köztársaság nevében !

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2007. évi november hó 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az emberölés büntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.29/2007/15. számú ítéletét megváltoztatja és a vádlott büntetését 6 (hat) év 2 (kettő) hó fegyházra és 7 (hét) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.600 (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Hasonlóképpen a védő is fenntartotta jogorvoslati kérelmét a nyilvános ülésen.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- a vádlottat 1991. és 1998. között rablás büntette, lopás büntetési és vétségei, illetve közokirattal visszaélés vétségei miatt négy alkalommal végrehajtandó, egy esetben felfüggesztett szabadságvesztésre, egy alkalommal pénzbüntetésre ítélték, valamint egy esetben megrovásban részesítették.
- A Kiskunhalasi Városi Bíróság 8.B.438/2000/30. számú ítélete helyesen 2001. november hó 7. napján emelkedett jogerőre.
- A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.218/2001/23. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztéssel kapcsolatos feltételes szabadság 2004. szeptember 16-án járt le. A büntetést helyesen 2003. december 16-án kell kitöltöttnek tekinteni.
(A vádlott erkölcsi bizonyítványa a nyomozati iratok 797-803. oldalán, valamint szabadulási igazolása az elsőfokú bírósági iratok 17. sorszáma alatt.)
- **1.számú tanú** a mentőket 2006. október 26-án 0 óra 22 perckor értesítette. Kórházba szállítása után a **sértettet** sürgősséggel meg kellett operálni. A jobboldali mellkas feltárása során mellüregében jelentős mennyiségű vért találtak.
- A sértett helyesen szúrt-metszett sérülést szenvedett, mely közvetlenül a gerincoszlop mellett helyezkedett el. Kórházi kezelése 2006. október 28-ig tartott.
(Dr.Kondor Károly igazságügyi orvosszakértő véleménye a nyomozati iratok 443-444. oldalán, illetőleg orvosi iratok a nyomozati iratok 373. oldalán.)

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le, az ügy megítéléséhez szükséges részleteket feltárta, ténymegállapításait kellően megindokolta.

Helyesen utalt arra, hogy a vádlott maga is elismerte a cselekmény elkövetését a nyomozás, illetve az előzetes letartóztatás elrendeléséről döntő bírósági meghallgatása során, és ezen vallomásának utóbb történő megváltoztatására elfogadható magyarázatot adni nem tudott. Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlottnak a cselekmény elkövetését tagadó, az eljárás későbbi szakaszában tett megnyilatkozásai következetlenek, egymással összeegyeztethetetlenek voltak, és lényeges kérdéseket tekintve tértek el egymástól.

Mindezeken túlmenően a vádlott cselekvőségét mind a sértett, mind a vádlott társaságában lévő személyek közül többen az eljárás során végig határozottan állították.

A sértett vallomása szerint az őt üldöző három személy egyike a vádlott volt, ám a szűrást végrehajtó személyről kifejezetten nem tudott nyilatkozni.

2.számú tanú, 3.számú tanú, 4.számú tanú, valamint **5.számú tanú** az eljárás során végig - személyleírás adásával, sőt többen felismerésével - következetesen és egybehangzóan állították, hogy a szórakozóhelyen történt nézeteltérés, tettlegesség kezdeményezője a vádlott volt, ő viselkedett a legagresszívabb módon, és a későbbiek során nála láttak kést is.

A vádlott társaságában lévő személyek közül ugyancsak többen (**6.számú tanú, 7.számú tanú, 8.számú tanú, 9.számú tanú, 10. számú tanú**) állították, hogy a vádlottnál volt kés, illetve a tettlegesség befejezésekor elismerte a sértett megszurását.

Mindezekre figyelemmel a fentiek szerint kiegészített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A vádlott szándékának formáját, annak tartalmát azonban az elsőfokú bíróság nem vizsgálta; ezzel kapcsolatos indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott szálláshelyéről több munkatársával együtt, különböző támadóeszközökkel felszerelve tért vissza a bűncselekmény elkövetésének helyszínére, ahol hosszabb üldözést követően szúrta meg a sértettet. Ezt követően a sértettet magára hagyva távozott a helyszínről. Az elkövetésnek ezeket a mozzanatait figyelembe véve nem lehet tevékenységét indulati magatartásként értékelni.

Az elkövetéshez használt, az élet kioltására is alkalmas eszköz jellegéből, a köztudomásúan életfontosságú szerveket magában rejtő sérült testrészből, illetve az elkövetés után tanúsított vádlotti magatartásból határozottan arra lehet következtetni, hogy az elkövetés pillanatában - az általános élettapasztalat alapján - számolnia kellett akár halálos következménnyel járó sérülés okozásával is. A vádlott e lehetséges következménybe belenyugodva, a sértett halálára is kiterjedő eshetőleges szándékkal valósította meg cselekményét.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyjából helyesen tárta fel.

Ítéletének ezzel kapcsolatos része mindössze annyiban szorult helyesbítésre, hogy a többszörös visszaesés ténye a vádlott esetében további súlyosító körülmény. (Mivel a bűncselekmény büntetési tételének felső határa önmagában is tizenöt év - a Btk.97.§ (1) bekezdésének büntetési tételt emelő hatása nem érvényesül -, a súlyosító körülménykénti figyelembe vétele nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába.)

További enyhítő körülmény, hogy az eredményre a vádlottnak mindössze eshetőleges szándéka terjedt ki.

Az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülményekre, különösen kiemelkedő személyi társadalomra veszélyességére figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottal szemben alkalmazott büntetések tartamát indokolatlanul enyhének találta. Ezért azt - az ügyészi fellebbezést alaposnak találva - a rendelkező részben írtak szerint súlyosította.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fő- és a mellékbüntetés kiszabó részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A vádlott a Be.381.§ (1) bekezdése értelmében köteles a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2007. november 23.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.29/2007/15. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.148/2007/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2007. évi november hó 23. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő